

BUKET ANLATIYOR

Merhaba! Dopedolu bir tatili geride bıraktık ve eve dönüş yolundayız. Başımı arabanın camına yaslamış, geride bıraktığımız günleri düşünüyorum. Çadan toplanmamızı, arkadaşlarımızla vedalaşmamızı... Belki de önümüzdeki yaz bir daha görüşeceğiz, kim bilir? Ben bütün bunları düşünürken, Burak çoktan uykuya dalmıştı bile. Babam erken yola çıktığımız için henüz uykusunu alamamış olmalıydı.

Birden babam oort bir fren yaparak arabayı durdurdu.

Ne oldu baba?
Neden durduk?

Yolun
ortasında
bir şey var.

Arka koltukta uyuyan Burak dışında hepimiz dışarı çıktık. Yolun ortasında duran, dünya çimliliği bir yavru tavşandı. O kadar şirindi ki kendimi tutamadım ve yanımızda eve götürmek istedim.

Bubucığım n'olur
bizimle gelsin. N'olur...
Ona bakabilirim.

Babam başlarda kareli bir geldide buna karşı çıktı.

Buket, canlıları
doğal yaşamlarından
koparmamızı kızın.
Yagamaları için en
uygun ortam
kendisi yaşam
alanlarında.

Anne ben o kadar ısrarcı davrandım, ona çok iyi bakacağım diye o kadar çok söz verdim ki, babama başka çare bırakmadım. Yavru tavşanı kucağımda olup arabaya geri döndük. Bizi bekleyen sürprizden habersizdik.

A-as.. Anne, babam
Burak yok!

Az önce arka koltukta uyuyan Burak, buhar olup uçuşturtu sandı. Nereye gittiği olabiliirdi ki? Arabadan uzaklaşıp aramaya koyulduk. Meraklanmıştık.

Buraaaak!

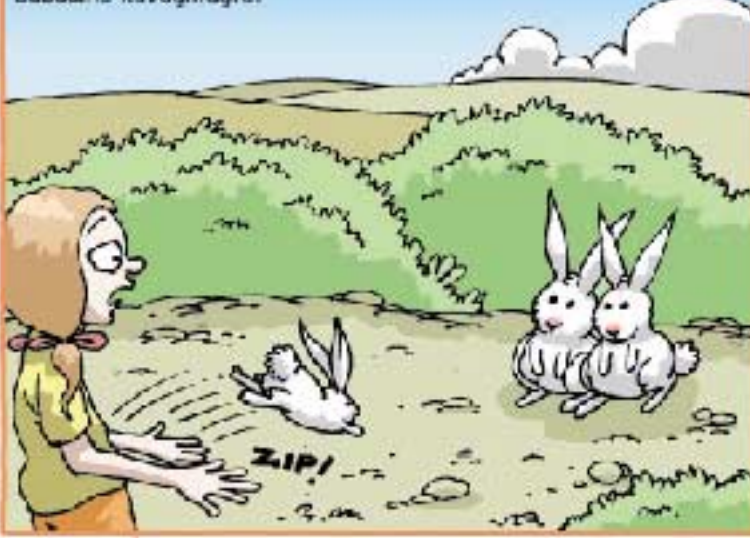
Buraaaak!!

Saatler geçtikçe merakımız endişeye ve telaşa dönüştü çünkü Burak ortalarda yoktu. O sırada çalının arkasından birtakım sesler geldi ve biz de asleyle oraya yöneldik.

HİSIR HİSIR

Karşılaştığımız sahne ilginçti. İki tane iri tavşan durmuşlar, bir yere kaçmadan böylece bize bakıyorlardı. Yavru tavşan hızla kucagımdan atlayarak, onlara doğru koştu. Anlaşılır anne ve babasına kavuşmuştu.

Burak'ı kaybetmenin telaşıyla onları orada bıraktık ve aramaya arabayla devam etmeye karar verdik. Arabaya geri döndüğümüzde ağzımız bir kung uykı kaldı...

Burak'ın koltukta uyuyorken! Annem tekagü onu uyandırdı.

Burak! Nereledeydin oğlum?

Ha?... Ne? Uyuyordum ben.

Doğru söylüyor gibiydi.

Dedigine göre hiç uyanmamış. Son hatırladığı kaptan çıkışmamış. Peki, o zaman uyumış da nasıl olmuş da onu görmemiştik? Nasıl kaybolmuştu? Annem, babam ve ben birbirimize bakıp kaldık. Üçümüz de aynı şeyi düşünüyorduk. Bu, doğanın bize oynadığı bir oyundu. Doğal yaşamından kopardığımız bir canlıya karşılık alleden birini almış, sonra küçük tavşan ailesine kavuşmuş Burak'ı geri vermişti. Çok ama çok korkmuştum.

Babamın arabayı sert bir frenle durdurması beni kendime getirdi. Gâşkinlikle uyanırdm. Tüm gördüklerimin bir rüya olduğuna anlamam uzun sürmedi. Burak'la birlikte arkada uyuşakalmıştım.

Gâşkinliğime üzerinden atmadan, duran arabadan çıkan anne-babamı farkettim. Onlarla birlikte dışarı çıktım. Aynı rüyamdaki gibi yolun üzerinde bir yavru tavşan duruyordu. Herşey rüyamdaki gibiydi.

Bak Burak, ne kadar güzel bir şey değil mi?

Evet öyle. Onu yolun kenarına ben taşıyabilir miyim?

Elbette...

SON